

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep.
0030 OSLO

Dato: 12.10.2010
Vår ref.: 10-612/BKA/htg
Deres ref.: 201002545

Høringsuttalelse - endringer i tinglysningsforskriften mv.

Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO) viser til Miljøverndepartementets høringsbrev 16. juli 2010 vedrørende forslag om endring av forskrift om tinglysning av 3. november 1995 nr. 875 (tinglysningsforskriften) og forskrift om rettsgebyr (rettsgebyrforskriften).

På generelt grunnlag er FNO positive til at det foreslås endringer i tinglysningsforskriften for å tilpasse den til nye lover og lovendringer, samt for å tilpasse forskriften til den tekniske utviklingen på området.

1. Hovedsynspunkter

- FNO har ingen generelle innvendinger mot forslaget om at myndigheten til å fastsette nærmere regler om utforming av standardiserte blanketter legges til Statens kartvert, men regelendringen forutsetter et nært samarbeid mellom kartverket og deres brukere.
- FNO er usikre på behovet for vitnepåtegning etter at reglene om elektronisk tinglysning gjennomføres.
- FNO går imot forslaget om at returadresse ikke skal kunne avvike fra innsenders adresse.
- FNO gir sin tilslutning til forslaget om at det ikke skal kreves oversettelse av standarddokumenter skrevet på engelsk dersom registerfører ikke er i tvil om innholdet.

2. Tinglysningsforskriften § 2 om blanketter

Miljøverndepartementet foreslår at blankettforskriften oppheves, og at myndigheten til å fastsette nærmere regler om utforming av standardiserte blanketter legges til Statens

kartverk. FNO støtter i utgangspunktet en slik endring, og ser det som naturlig at den myndighet som forestår tinglysingen også er best egnet til å utforme blankettene.

FNO vil likevel presisere at en slik endring forutsetter at dagens praksis med en brukergruppe som møtes jevnlig hos kartverket opprettholdes. I tilfeller hvor det er tale om større endringer i blankettene bør dette forelegges brukergruppen, eller eventuelt sendes en utvidet gruppe på høring. En slik praksis vil sikre at kartverkets brukere fortsatt har mulighet til å komme med synspunkter på de aktuelle endringer. I motsatt fall vil blankettene utforming kunne bli uheldig for de som skal tinglyse, og i forlengelsen av dette også for kartverket.

I forbindelse med at reglene om elektronisk tinglysing trer i kraft, vil både metode og formatet for innsending til Statens kartverk forandres fundamentalt. Det vil da være ekstra viktig med et godt samarbeid mellom kartverket og brukergruppen. For eksempel vil det ved utformingen av blanketter måtte tas hensyn til utviklingen av nye IT-systemer. Videre må det fra kartverkets side tas høyde for at det i en tid fremover vil bli tinglyst både elektroniske og papirbaserte dokumenter. Tett dialog med en brukergruppe vil kunne sikre at det disse aspekter hensyntas slik at overgangen blir enklest mulig for alle parter.

De foreslåtte reglene om elektronisk tinglysing er foreslått å gjelde for både fast eiendom og løsøre. FNO vil derfor ta til orde for at Brønnøysundregistrene og kartverket i en viss utstrekning samarbeider om utformingen av dokumentene.

3. Tinglysingsforskriften § 3 om vitnepåtegning

Departementet foreslår videre å gjøre endringer i reglene i forskriftens § 3 om hvem som alene kan bekrefte en underskrift i henhold til tinglysingsloven § 17. FNO viser i denne sammenheng til vår høringsuttalelse om elektronisk tinglysing hvor det fremgår at vi er usikre på hvorvidt det fortsatt vil være et behov for vitnepåtegning i det hele tatt etter at reglene om elektronisk tinglysing trer i kraft. Det følger av vår høringsuttalelse på side 9 at:

“Vi er derimot usikre på om det er behov for vitnepåtegning for tinglysing av rettigheter nedfelt i elektroniske erklæringer. I utredningen gjentas i flere sammenhenger at elektroniske underskrifter er sikrere mot falsk og forfalskning enn fysiske, se blant annet utredningens kapitler 5.1 og 8.1. Dette skulle tilsi at det ikke er behov for vitnepåtegning. Hvis man dessuten innfører den foreslåtte ordning med varsling av den som mister en rett ved tinglysingen, se utredningens kapittel 8.2, jf også forskriftshjemmelen i lovforslaget § 11 annet ledd, ser vi enda mindre behov for vitnepåtegning ved elektronisk tinglysing. Se også våre generelle synspunkter om risiko ved bruk av elektroniske dokumenter og signaturer under punkt 2 foran. Vi peker i denne sammenheng også på at det nokså nylig er åpnet for elektronisk tinglysing i Danmark uten at det her er stilt krav om vitnepåtegninger.”

4. Tinglysningsforskriften § 4 femte ledd om returadresse

Departementet foreslår at tinglysningsforskriften § 4 femte ledd oppheves, slik at dokumenter og fakturaer alltid vil bli returnert til innsenders adresse. Dette er allerede praksis hos kartverket i dag. Like fullt fører praksisen til problemer for større bedrifter. Ofte har for eksempel en stor bank filialer flere steder, og dokumenter som sendes til tinglysing vil sendes fra den enkelte filial. Samtidig vil det være hensiktsmessig at fakturaen betales sentralt hos bedriften, og et system der fakturaen alltid returneres til innsenders adresse vil således skape problemer. FNO tar derfor til orde for at kartverkets systemer er fleksible på dette området, og at returadresse og innsenderadresse ikke alltid behøver å være den samme. Et system der dokument og faktura returneres til innsender med mindre annet er opplyst ville være langt mer hensiktsmessig.

5. Generelt

FNO støtter forslaget om å oppheve tinglysningsforskriften § 4 tredje og fjerde ledd slik at dokumentasjon på opplysninger som finnes i offentlige registre kartverket er koblet opp mot, ikke nødvendigvis må vedlegges. Slik dokumentasjon antas å kunne innhentes av kartverket uten mye ekstraarbeid.

Det foreslås i utkast til tinglysningsforskrift § 5 at registerføreren ikke lenger trenger å kreve oversettelse av dokumenter som omfattes av forskriftens § 2 og som er skrevet på engelsk, dersom registerføreren ikke er i tvil om innholdet. Endringsforslaget følger opp en tidligere henvendelse fra Sparebankforeningen/FNH, og FNO ser fortsatt dette som en naturlig og praktisk utvikling. Forslaget er begrunnet med at det er stadig flere utenlandske rettighetshavere som kvier seg for å underskrive på et språk de ikke forstår, og prosessen ved å få dokumentet oversatt er kostbar.

Med vennlig hilsen

Finansnæringens Fellesorganisasjon

Tore A. Hauglie
fagdirektør

Helene Tørvold Gulbrandsen
rådgiver